

פְּרָה שׁוֹמֵרֵת שַׁבָּת
מְעַבֵּד מִמְדָּרָשׁ "עֲשֵׂת הַדְּבָרוֹת"

מַעֲשֵׂה בְּחֶסֶד שֶׁהֵיְתָה לוֹ פְּרָה אַחַת. יוֹם יוֹם יָצָא הָאִישׁ עִם פְּרָתוֹ, קָשָׁר אוֹתָהּ
אֶל הַמַּחְרָשׁ וְחָרַשׁ אֶת שְׂדֵהוּ. כִּדְ עָשָׂה כָּל יְמוֹת הַשָּׁבוּעַ, אַךְ בְּשַׁבָּת לֹא עָבַד
וְגַם לְפָרְתוֹ נָתַן מְנוּחָה, כְּפִי שְׁצִוְתָה הַתּוֹרָה.

לְיָמִים יָרַד אוֹתוֹ צְדִיק מִנְכָּסָיו וְנֶאֱלַץ לְמַזְכֵּר אֶת פְּרָתוֹ לְנִכְרֵי אַחַד. בְּכָל יְמוֹת
הַשָּׁבוּעַ קָשָׁר הָעֵל עַל צִנְאָרָה, הוֹצִיא אוֹתָהּ לְשֵׂדֶה וְחָרַשׁ עִמָּה לְשִׁבְעוֹת רְצוֹנוֹ,
אֶךְ מִשְׁהִגִּיעָה הַשַּׁבָּת וְהַגּוֹי בִּקֵּשׁ לְהוֹצִיאָהּ לְשֵׂדֶה, רְבָצָה הַפְּרָה וְלֹא הִנִּיחָה לוֹ
לְהוֹצִיאָהּ לְשֵׂדֶה. נִסָּה הַנִּכְרֵי לְגַרֵּר אוֹתָהּ, הִכָּה בָּהּ, מָשַׁךְ אוֹתָהּ, אַךְ הַפְּרָה
בְּשִׁלְיָהּ, שׁוֹכְבַת עַל הָאֲדָמָה.

כְּשִׁרְאָה הַגּוֹי שָׁאִינוּ מַצְלִיחַ לְהַקִּים אֶת הַפְּרָה, פָּנָה לַיהוּדֵי שְׁמֹכֵר לוֹ אֶת
הַפְּרָה וְאָמַר לוֹ: " קַח אֶת פְּרָתְךָ! שֵׁשָׁה יָמִים עָבַדְתָּ וּבְיוֹם שַׁבָּת אֵינָה רוֹצָה
לְצֵאת מִמְקוֹם רְבָצָה, כָּל מָה שֶׁעָשִׂיתִי לֹא הוֹעִיל לִי. קַח אֶת פְּרָתְךָ וְהִשָּׁב לִי
אֶת כֶּסְפִּי!"

הַתְּפִלָּא מְאֹד הֶחְסִיד וְאָמַר: "הֲלֹא פְּרָה טוֹבָה וְשִׁקְטָה הִיא, מַעוֹלָם לֹא גָרְמָה
לִי צָרוֹת". עָנָה לוֹ הַגּוֹי: "גַּם אֲנִי חֲשַׁבְתִּי כֵּן, עַד שֶׁהִגִּיעָה הַשַּׁבָּת וְהִנֵּה, הִיא לֹא
מוֹכֵנָה לְקוֹם".

עָתָה הַבִּין הֶחְסִיד מָה קָרָה. הַפְּרָה לֹא הֵיְתָה רְגִילָה לְעַבֵּד בְּשַׁבָּת. "אֲבוֹא אֲתָךְ
וְאֶרְאֶה מָה אוֹכַל לַעֲשׂוֹת", אָמַר הֶחְסִיד לְגוֹי הַנִּרְגָז.

כְּשֶׁהִגִּיעוּ אֶל הַפְּרָה, פָּנָה אֵלֶיהָ הֶחְסִיד וְלַחֵשׁ בְּאָזְנָה: "אוֹי, פְּרָה, כְּשֶׁהֵייתִי בְּיַדִּי
נַחֲתָ בְּשַׁבָּת, כִּי שׁוֹמֵר שַׁבָּת אָנִי, וְעָתָה, עוֹוֹנוֹתֵי גְרָמוֹ וְנִעְשִׂיתִי עָנִי וּמְכָרָר
הֵייתִי לְמַזְכֵּר אוֹתְךָ לְאִישׁ זֶה שֶׁאִינוּ יְהוּדֵי, וְלָכֵן אִינוּ צְרִיךְ לְשַׁמֵּר שַׁבָּת, קוֹמֵי
וְעָשִׂי רְצוֹן אֲדוֹנְךָ הַחַדָּשׁ". כִּיִּן שָׁאֵמַר לָהּ כֵּן, עָמְדָה וְהִתְחִילָה לְחָרֵשׁ.

כְּאֲשֶׁר רָאָה הַנִּכְרֵי אֶת הַמַּעֲשֵׂה, חָשַׁד בְּחֶסֶד וְאָמַר לוֹ: "הִגַּד לִי, הֲאִם כְּשַׁפְּתָ
אוֹתָהּ? לֹא אֲנִיחַ לָךְ עַד שֶׁתִּגִּיד לִי מָה עָשִׂיתָ לָהּ! מָה אָעֲשֶׂה אִם גַּם בְּשַׁבָּת
הַבְּאָה לֹא תִרְצָה הַפְּרָה לְעַבֵּד?" עָנָה לוֹ הֶחְסִיד: "לֹא קוֹסֵם אָנִי וְלֹא מְכַשֵּׁף,
אֲמַרְתִּי לְפָרָה כִּי עִם יִשְׂרָאֵל מְצוּיִם לְשַׁמֵּר שַׁבָּת וְגַם הַבְּהֵמוֹת נַחוֹת בְּשַׁבָּת,
אֲבָל עֲכָשׁוּ, כְּשֶׁהִיא בְּיַדִּי גּוֹי שֶׁאִינוּ מְצוּיִם עַל שְׁמִירַת הַשַּׁבָּת, הִיא צְרִיכָה
לְעַבֵּד".

כיון ששמע הגוי קד, נבהל ונזדעזע ואמר:

”מה פרה זאת, שאין לה לא דעת ולא תבונה הפירה את בוראה,

ואני, שבראני הקדוש ברוך הוא בצלמו ובדמותו, ונתן לי דעה ובינה, 30

לא יהיה ראוי לי להפיר את בוראי?” מיד הלך ונתגייר, וזכה ללמד תורה

ונקרא רבי יוחנן בן תורתא.